

livstruende sygdom, som der på det pågældende tidspunkt ikke kan tilbydes behandling for.

Sundhedsstyrelsen har udarbejdet retningslinier for proceduren ved henvisning af patienter til eksperimentel behandling i udlandet. Af disse retningslinier fremgår det, at patienter, som ønsker at blive henvist til eksperimentel behandling i udlandet eller på private sygehuse herhjemme, skal henvende sig til den sygehusafdeling, hvor de er tilknyttet.

Den behandlende sygehuslæge kan herefter anmode Sundhedsstyrelsen om rådgivning i den konkrete sag. Hvis patienten har specifikke ønsker om behandling, skal dette meddeles Sundhedsstyrelsen.

Sundhedsstyrelsens panel vedrørende eksperimentel behandling vurderer den konkrete sag og inddrager udenlandsk ekspertbistand i det omfang, det skønnes nødvendigt. Med mindre helt særlige forhold gør sig gældende, må sagsbehandlingstiden ikke overstige 4 uger.

Når panelet har afsluttet deres vurdering, sendes denne til den rådgivningssøgende afdeling med kopi til Sundhedsstyrelsen.

Når afdelingen modtager panelets råd, indkaldes patienten hurtigst muligt til en samtale med henblik på en drøftelse af det videre forløb. Såfremt der er rådgivet om henvisning til eksperimentel behandling, informeres patienten grundigt om denne behandling og Sundhedsstyrelsens godkendelse indhentes.

Efter Sundhedsstyrelsens godkendelse er det bopælsamtet, som står for de praktiske forhold vedrørende patientens behandling i udlandet. Både befordrings- og behandlingsudgifter dækkes af staten.

Jeg kan oplyse, at ordningen vil blive evalueret et år efter dens ikrafttræden med henblik på eventuelle justeringer.

Spm. nr. S 869

Til indenrigs- og sundhedsministeren (26/11 02) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, om det er den praktiserende læge, der har ansvaret og henvisningsretten, når lægen skønner, at en patient bør indgå i et individuelt behandlingsforsøg, og at det er amtet, der skal efterkomme det begrundede ønske?«

Begrundelse

I vejledning om indførsel af nye behandlinger i sundhedsvæsenet af 2. juli 1999 står i afsnit IV om »særlige behandlingssituationer«, at individuelt behandlingsforsøg også kan omfatte behandlinger, hvor det faglige og videnskabelige erfaringsgrundlag er spinkelt, hvilket eksempelvis kan komme på tale, hvor andre behandlinger har været prøvet eller må udelades af særlige grunde som sidste udvej.

Spørgeren er bekendt med, at praktiserende læger skriver henvisning til amtet for at få økonomisk støtte til en patient, der kan få en behandling i udlandet, der lyder lovende. Amtet stiller sig ofte velvilligt, men meddeler derefter, at sagen sendes til en specialistbedømmelse, hvor svaret er, at der ikke er videnskabelig begrundelse, eller at behandlingen ikke indgår i et protokolleret forsøg med et dansk hospital, hvorefter patienten får afslag.

Svar (17/12 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet refererer til forsøgsbehandling på sygehuse.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at den praktiserende læge kan henvise en patient til en sygehusafdeling på basisniveau med forslag om en nærmere bestemt forsøgsbehandling.

Sådan behandling kan foregå både på sygehusafdelinger på basisniveau og på lands-landsafdelinger. I sidstnævnte tilfælde kræves viderehenvisning af patienten fra en afdeling på basisniveau til en lands-landsafdeling.

Det er imidlertid altid den afdeling, der foretager forsøgsbehandlingen, der i det enkelte tilfælde ud fra en faglig vurdering m.v. endeligt afgør, om patienten skal tilbydes den pågældende behandling.

I øvrigt gælder lidt forskellige regler for forsøgsbehandling afhængig af, om der er tale om forsøgsræssig/eksperimentel behandling eller forskningsræssig behandling, og om behandlingen foregår her eller i udlandet.

Ved *forsøgsræssig behandling* forstås ny behandling, der ikke er underkastet godkendelse i komitesystemet, jf. nedenfor, og som iværksættes i relation til en bestemt patient med det formål at yde patienten den bedst mulige behand-